

EU'S NYE FLERÅRIGE BUDGET GÅR IND I DEN POLITISKE FASE

ANALYSE

nyt
europa
bæredygtigt og inkluderende

Juni 2026

HER ER EU-BUDGETTETS PRIORITETER OG FALDGRUBER

Af Regitze Rohlfing, vicedirektør, og Liva Tofft, junior analysekonsulent, Nyt Europa

EU's kommende flerårige budget (Multiannual Financial Framework, MFF) er gået ind i en ny fase. Efter at Europa-Kommissionen fremlagde sine første idéer til et nyt langtidsbudget i 2025, vedtog Europa-Parlamentet i april 2026 sit forhandlingsmandat, og på Det Europæiske Råds møde den 26.-27. juni nåede medlemsstaterne frem til en fælles politisk forståelse af de overordnede principper, som skal danne grundlag for de videre budgetforhandlinger. Dermed ligger de tre centrale EU-institutioners udgangspunkter nu på bordet og her er det vigtigt at forstå, at disse ikke kun handler om budgettets størrelse men også om dets struktur og udmøntning.

Flere peger nemlig på, at EU ønsker at samle og forenkle de eksisterende programmer i budgettet, hvilket kan føre til markante ændringer i måden, EU's midler organiseres og fordeles på. Hvor Kommissionen har fremlagt sit forslag til et mere fleksibelt og strategisk budget, har Europa-Parlamentet markeret sig som forsvarer af et større budget og stærkere europæiske programmer. Samtidig har medlemsstaterne i Rådet givet bred opbakning til behovet for en grundlæggende modernisering af budgettet, men uden endnu at tage stilling til de mest kontroversielle spørgsmål om budgettets størrelse, finansiering og den konkrete fordeling mellem politikområder.

HVAD ER EU'S FLERÅRIGE BUDGET?

EU's flerårige budget, i dagligtale refereret til som MFF, er EU's langsigtede budgetramme og er med til at fastlægge de overordnede økonomiske prioriteringer for en syvårig periode. For de nuværende budgetforhandlinger handler det om perioden 2028 til 2034. Budgettet forventes at ligge på omkring 2.000 milliarder euro, det største i EU's historie, og kommer til at dække alt fra forsvar og støtte til Ukraine til klimaindsatser, forskning og konkurrenceevne.

For en række aktører er MFF'en særligt vigtig, da EU's budget dækker over flere afgørende finansieringsprogrammer, som muliggør alt fra forskning og naturbeskyttelse til mobilisering af unge og minoriteter og politisk deltagelse på europæisk niveau. Derfor handler forhandlingerne ikke kun om budgettets samlede størrelse, men også om hvilke områder der bliver prioriteret, og hvordan midlerne bliver organiseret og fordelt mellem områder.

Forhandlingerne går nu ind i deres mest politiske fase. De kommende måneder vil afgøre, hvordan EU prioriterer mellem forsvar, konkurrenceevne, den grønne omstilling, samhørighed, landbrug, forskning og demokrati - og hvilken rolle civilsamfundet skal spille i det kommende EU-budget.

HVOR STÅR MFF-FORHANDLINGERNE NU?

Selvom MFF ofte omtales som en budgetforhandling, handler processen i lige så høj grad om EU's politiske prioriteringer. Budgettet bestemmer ikke blot, hvor mange penge EU skal bruge, men også hvilke politikområder der skal styrkes, hvilke aktører der får adgang til finansiering, og hvordan Unionen skal kunne reagere på nye kriser i de kommende syv år.

De seneste år har EU stået over for en række samtidige udfordringer, som ikke var forudset, da den nuværende MFF blev vedtaget i 2020.

Ruslands invasion af Ukraine, energikrisen, stigende geopolitiske spændinger, øgede forsvarsinvesteringer, høj inflation og voksende konkurrence fra USA og Kina har sat det eksisterende budget under betydeligt pres.

Samtidig skal EU i den kommende budgetperiode begynde tilbagebetalingen af den fælles gæld, som blev optaget for at finansiere genopretningsfonden NextGenerationEU. Netop derfor beskriver Europa-Kommissionen den kommende MFF som en grundlæggende modernisering af EU-budgettet snarere end en traditionel budgetrevision. Ambitionen er ikke alene at tilføje flere midler, men at ændre den måde budgettet er opbygget på.

Juni-topmødet i Det Europæiske Råd har ikke ændret de grundlæggende konfliktlinjer i MFF-forhandlingerne. Tværtimod gjorde mødet dem tydeligere.

Kommissionen ønsker et mere fleksibelt og strategisk budget med større mulighed for løbende omprioriteringer. Europa-Parlamentet ønsker et større budget med stærkere beskyttelse af programmer med tydelig europæisk merværdi.

Medlemsstaterne støtter foreløbigt Kommissionens overordnede retning, men har udskudt de svære fordelingspolitiske beslutninger. Det betyder, at de kommende forhandlinger næppe kommer til at handle om budgettets størrelse. Den mest principielle diskussion bliver sandsynligvis, hvordan EU-budgettet fremover skal styres: Skal det være mere fleksibelt og politisk styrbart, eller skal det fortsat bygge på stærke, selvstændige programmer med klare formål og dedikerede budgetter?

For civilsamfundet er dette spørgsmål mindst lige så vigtigt som den samlede budgetramme. Ikke mindst fordi det får afgørende betydning for, hvordan fremtidens EU-finansiering bliver organiseret, og hvilke muligheder organisationer får for at søge og modtage støtte.

TRE INSTITUTIONER, TRE FORSKELLIGE PRIORITETER

Selvom både Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet er enige om, at EU's budget skal moderniseres, er der betydelige forskelle i deres prioriteter.

KOMMISSIONEN: ET ENKLERE OG MERE FLEKSIBELT BUDGET

Kommissionen har lagt op til et budget på omkring 2 billioner euro.

Vi har i Nyt Europa tidligere analyseret Kommissionens første udspil til MFF'en. Her pegede vores analyse blandt andet på, at Kommissionen lægger op til en markant omlægning af budgetstrukturen, hvor flere eksisterende programmer og finansieringsinstrumenter samles i større og mere fleksible budgetpuljer.

Formålet er at skabe et enklere budget med færre programmer og større mulighed for at omprioritere midlerne i takt med politiske behov. Kommissionens udgangspunkt er, kort fortalt, at EU-budgettet er blevet for komplekst. Gennem de seneste budgetperioder er der opbygget et stort antal programmer med egne regler, ansøgningsprocedurer og styringsmekanismer. Ifølge Kommissionen gør det budgettet mindre effektivt og vanskeligere at anvende, når EU hurtigt skal kunne reagere på nye udfordringer.

Løsningen foreslået af Kommissionen er derfor en gennemgribende forenkling. Færre programmer, større finansieringsinstrumenter og øget fleksibilitet skal gøre det muligt hurtigere at flytte midler mellem forskellige politikområder. Samtidig ønsker Kommissionen i højere grad at samle finansieringen omkring nationale partnerskabsplaner, hvor medlemsstaterne får større ansvar for implementeringen af en række EU-politikker.

EUROPA-PARLAMENTET: EUROPÆISK MERVÆRDI OG STÆRKERE PROGRAMMER

Europa-Parlamentet støtter behovet for at modernisere budgettet.

Samtidig har parlamentet sendt et klart signal om, at reformerne ikke må ske på bekostning af gennemsigtighed, demokratisk kontrol eller EU-programmernes selvstændighed. I sit forhandlingsmandat, vedtaget i april 2026, argumenterer Parlamentet for et større budget svarende til 1,27 % af EU's bruttonationalindkomst. Parlamentet ønsker samtidig, at tilbagebetalingen af NextGenerationEU holdes uden for budgetloftet, så den ikke reducerer finansieringen af øvrige politikområder.

Endnu vigtigere er Parlamentets kritik af Kommissionens nye budgetarkitektur. Parlamentet advarer mod, at store samlede finansieringsinstrumenter og nationale partnerskabsplaner kan føre til en de facto renationalisering af EU-budgettet. Hvis flere midler kanaliseres gennem nationale regeringer, frygter Parlamentet, at den europæiske merværdi svækkes, og at programmer med direkte europæisk styring – såsom Horizon Europe, Erasmus+, LIFE og AGORA – mister både synlighed og politisk prioritet.

Parlamentet understreger derfor, at forenkling ikke må blive et mål i sig selv. Budgettet skal ganske vist være lettere at administrere, men samtidig bevare klare politiske prioriteter og sikre Europa-Parlamentets rolle som budgetmyndighed.

RÅDET: ENIGHED OM RETNINGEN, MEN IKKE OM PENGENE

Hvor Europa-Parlamentet allerede har fremlagt detaljerede ønsker til budgettets indhold, var medlemsstaternes ambition på topmødet i juni dog en anden.

Rådet tog bevidst ikke stilling til budgettets endelige størrelse eller de konkrete fordelinger mellem politikområder. I stedet lykkedes det medlemsstaterne at opnå enighed om en række overordnede principper, som skal danne grundlag for de videre forhandlinger.

Rådet støtter Kommissionens ambition om et enklere og mere effektivt budget. Medlemsstaterne ønsker færre programmer, mindre administrativ kompleksitet og større fleksibilitet til at omprioritere midler, når nye udfordringer opstår. Samtidig fremhæves behovet for, at budgettet i højere grad understøtter Europas konkurrenceevne, sikkerhed, strategiske autonomi og modstandsdygtighed.

Det er bemærkelsesværdigt, at Rådet i høj grad har tilsluttet sig Kommissionens overordnede styringsfilosofi. Samtidig undlod medlemsstaterne bevidst at tage stilling til de mest konfliktfyldte spørgsmål om finansieringen gennem nye egne indtægter og de konkrete fordelinger mellem traditionelle politikområder som samhørighed og landbrug på den ene side og nye prioriteter som forsvar og konkurrenceevne på den anden. Dermed lykkedes topmødet først og fremmest med at skabe politisk enighed om processen, men ikke om resultatet.

FORDELE OG ULEMPER VED EN NY STYRINGSMODEL FOR MFF'EN

Kommissionen argumenterer for, at den kommende MFF skal være mere fleksibelt og lettere at administrere og lægger op til en ny styringsmodel.

Derfor foreslås et budget med "more flexibility across the budget", "simpler, more streamlined and harmonised EU financial programmes" samt nye nationale og regionale partnerskabsplaner, der skal gøre investeringerne mere målrettede og lettere at administrere (European Commission, 2025). Denne analyse har medlemsstaterne i vid udstrækning tilsluttet sig. På rådsmødet i juni blev der opnået enighed om, at den kommende MFF skal være "simpler, more efficient and more flexible", og at EU's finansieringsinstrumenter i højere grad skal understøtte Unionens strategiske prioriteter såsom konkurrenceevne, sikkerhed og modstandsdygtighed (Council of the European Union, 2026).

Omlægningen af budgetstrukturen rejser på nuværende tidspunkt en række kritiske spørgsmål. Nyt Europa ser især tre faldgruber. For det første, at konkurrencen blandt forskellige aktører (f.eks. civilsamfundsorganisationer over for forskere) vil stige markant og skabe usikkerhed for de aktører, som på nuværende tidspunkt er afhængige af EU-midler. Her må vi huske på, at bl.a. ungarske og polske organisationers succes med at mobilisere mod deres autoritære styrer (under hhv. Fidesz og PiS) ikke havde været muligt uden støttemidler fra EU.

For det andet, at grænserne mellem forskellige prioriteter bliver mindre tydelige, når politikområder samles i større finansieringsgrupper. Det gælder blandt andet områder som demokrati, civilsamfund, misinformation og samfundsresiliens, som i stigende grad bliver behandlet som sammenhængende politiske udfordringer.

For det tredje, og sidste, kan det ende med at blive mindre gennemsigtigt, hvordan midlerne bliver fordelt, samt hvilke områder der bliver prioriteret. Selvom ambitionen er at skabe et mere fleksibelt og effektivt budget, kan konsekvensen med andre ord være en mindre forudsigelig finansiering og færre dedikerede støtteordninger til en række vigtige områder på tværs af Europa.

Spørgsmålet er, om simplificering nødvendigvis fører til et enklere system for dem, der faktisk skal anvende det. Som European Policy Centre skriver: "The MFF discussion should therefore focus not only on how much will be spent, but also on how it should be spent. The central question should be the added value of the MFF." (European Policy Centre, 2026).

Dermed flyttes diskussionen fra budgettets størrelse til dets funktion. Budgettet er ikke blot et regneark, men et politisk styringsredskab. Den afgørende diskussion bliver derfor ikke alene, hvor mange programmer der skal være, men hvilke europæiske formål budgettet skal understøtte, og hvordan disse bedst organiseres.

DET NYE AGORA PROGRAM: ET SYMBOL PÅ DEN NYE BUDGETLOGIK

Den bredere diskussion om simplificering og centralisering kommer særligt til udtryk i Kommissionens forslag om det nye AGORA-program. I forslaget samles den nuværende CERV-pulje (Citizens, Equality, Rights and Values) og Creative Europe i et nyt program under overskriften "Konkurrenceevne, Velstand og Sikkerhed".

Kommissionen beskriver selv AGORA som et program, der skal "promote shared values, including democracy, equality and the rule of law and support the European cultural diversity, its audiovisual and creative sectors, media freedom and civil society involvement" (European Commission, 2025). Formålet er med andre ord at skabe større sammenhæng mellem forskellige politikområder og gøre støtten til disse mere fleksibelt. Ideen er, at EU i højere grad skal kunne styre efter politiske resultater frem for efter faste udgiftskategorier. Denne ændring kan få vidtrækkende konsekvenser.

Hvor dedikerede programmer tidligere gav en relativ sikkerhed for, at bestemte politikområder ville modtage finansiering, bliver prioriteringerne nu i højere grad afhængige af løbende politiske vurderinger. Med det nye AGORA-program vil forskellige politikområder tænkes mere sammen, hvilket i visse tilfælde kan være fordelagtigt, og konkret give Kommissionen og medlemsstaterne større mulighed for hurtigt at omprioritere midler. Kommissionen ser netop denne fleksibilitet som en nødvendighed. Erfaringerne fra både COVID-19-pandemien og Ruslands invasion af Ukraine har vist, at EU's nuværende budget ofte har været for ufleksibelt til hurtigt at kunne reagere på nye kriser. Derfor fremhæves fleksibilitet som en central forudsætning for et mere handlekraftigt EU. Fra et strategisk perspektiv fremhæves det også som fordelagtigt, ved at man får mulighed for at tænke demokratisk modstandsdygtighed i samspil mellem uafhængige medier, kultur, borgerinddragelse og et aktivt civilsamfund. Men netop fordi disse områder samles, bliver de også indbyrdes konkurrenter om de samme ressourcer.

For civilsamfundsorganisationer, universiteter og andre aktører, der bygger deres arbejde op omkring flerårige programmer, kan en mere dynamisk budgetmodel gøre det vanskeligere at planlægge langsigtede aktiviteter. Det er en problemstilling, som stort set ikke fylder i Kommissionens egen argumentation, men som flere forskningsmiljøer og civilsamfundsorganisationer har fremhævet som en væsentlig udfordring.

Samtidig betyder et sammenlagt program også, at budgettet bliver mere politisk og mindre regelbundet. Et nærliggende spørgsmål hertil er, hvordan civilsamfundets rolle vil blive prioriteret fremover? Når demokrati, rettigheder, kultur og borgerinddragelse placeres inden for samme overordnede ramme som konkurrenceevne og økonomisk udvikling, kan det blive vanskeligere at sikre målrettet støtte til den demokratiske rolle og opgave, som civilsamfundet spiller i Europa – og som EU's egen civilsamfundsstrategi og demokratiskjold netop også understreger er vigtigt for unionens demokratiske virke og resiliens.

ET REKORDBUDGET, MEN MED HVILKE PRIORITETER?

Europa-Kommissionen har beskrevet sit forslag som det største EU-budget nogensinde, og forslaget sender et tydeligt signal om, at EU ønsker at ruste sig til en verden præget af geopolitiske spændinger, økonomisk usikkerhed og stigende forventninger til Unionens handlekraft. Men budgettets størrelse fortæller kun en del af historien. Flere aktører har peget på, at budgettets størrelse bør ses i lyset af de nye opgaver, som EU forventes at løfte i den kommende budgetperiode.

Støtte til Ukraine, øgede investeringer i forsvar og sikkerhed, tilbagebetalingen af NextGenerationEU-lånene samt ambitioner om at styrke Europas konkurrenceevne forventes alle at lægge beslag på en betydelig del af de ekstra midler. Samtidig betyder inflationen, at den reelle vækst i budgettet er mindre, end det nominelle beløb umiddelbart antyder. Som tænketanken IDDRI formulerer det, "The question is no longer whether the EU needs a larger budget, but whether the budget is designed to finance the policies the Union now expects itself to deliver." (IDDRI, 2026). Dermed flyttes diskussionen fra budgettets størrelse til dets kapacitet. Kan EU's næste langtidsbudget både finansiere de traditionelle politikområder og samtidig håndtere nye opgaver som forsvar, strategisk autonomi, udvidelse, konkurrenceevne og den grønne omstilling? Det er netop dette spørgsmål, der præger de igangværende forhandlinger.

Kommissionen's ønske om et mere fleksibelt budget blev også understreget af Rådet efter juni-topmødet, hvor medlemsstaterne pegede på behovet for et budget, der kan reagere hurtigere på uforudsete begivenheder og nye politiske udfordringer. Rådet fremhævede, at MFF'en skal understøtte EU's "strategic priorities, resilience and preparedness" og samtidig være bedre rustet til at håndtere kriser end den nuværende budgetramme. Det betyder imidlertid også, at de traditionelle politikområder kommer under pres. Landbrugspolitikken, samhørighedspolitikken, forskning, uddannelse og civilsamfundsprogrammer konkurrerer nu i højere grad med nye strategiske investeringer om de samme ressourcer. European Policy Centre peger på, at netop denne prioriteringsdiskussion ofte overses i den offentlige debat.

Fokus er i høj grad rettet mod budgettets samlede størrelse, mens den vanskeligere diskussion handler om, hvilke politikområder der skal prioriteres, når EU's opgaver vokser hurtigere end budgettet. Som EPC skriver, "The real question is not whether the budget should increase, but what European public goods it should finance." (European Policy Centre, 2026).

Samtidig med, at Kommissionen og Rådet arbejder for et mere fleksibelt budget, har Europa-Parlamentet placeret sig som den institution, der mest tydeligt argumenterer for et større og mere langsigtet investeringsbudget. I sit forhandlingsmandat fra april understreger Parlamentet, at EU ikke kan løse flere opgaver med et budget, der reelt vokser mindre end ambitionsniveauet. Parlamentet foreslår derfor en samlet budgetramme svarende til 1,27 % af EU's bruttonationalindkomst og argumenterer samtidig for, at tilbagebetalingen af NextGenerationEU skal holdes uden for MFF-loftet, så den ikke reducerer finansieringen af andre politikområder.

Parlamentet skriver, "A more ambitious budget is indispensable if the Union is to deliver on citizens' expectations and respond to the challenges ahead." (European Parliament, 2026). Samtidig advarer Parlamentet mod, at ønsket om forenkling i budgettet fører til svækket parlamentarisk kontrol eller en udvanding af programmer med en tydelig europæisk merværdi. Parlamentet fremhæver særligt programmer som Horizon Europe, Erasmus+, LIFE og AGORA som eksempler på instrumenter, der fortsat bør have en stærk selvstændig profil.

EGENINDTÆGTER BLIVER EN AF DE STØRSTE POLITISKE KONFLIKTER

En af de mest markante udviklinger under forhandlingerne i juni var den voksende opmærksomhed på spørgsmålet om EU's egne indtægter (own resources). Mens debatten om MFF traditionelt har fokuseret på udgifterne, bliver finansieringssiden denne gang mindst lige så kontroversiel. Baggrunden er enkel: Hvis EU skal finansiere et større budget samtidig med, at Unionen skal tilbagebetale den fælles gæld fra NextGenerationEU, bliver det vanskeligt alene at basere budgettet på medlemsstaternes nationale bidrag.

Kommissionen ønsker derfor at udvide EU's egne indtægtskilder gennem nye finansieringsmekanismer, blandt andet med afsæt i indtægter fra emissionshandelssystemet (ETS), CO₂-grænsetilpasningsmekanismen (CBAM) og andre fælles europæiske instrumenter. Spørgsmålet blev ikke afgjort på junimødet, men flere observatører peger på, at netop egne indtægter kan udvikle sig til en af de mest konfliktfyldte dele af hele MFF-forløbet.

EUAlive beskriver udviklingen således, "Own resources have emerged as the EU's new holy grail." (EUAlive, 2026). Denne discussion handler ikke blot om finansiering, men om den fremtidige balance mellem nationale bidrag og en mere selvstændig europæisk finanspolitisk kapacitet. Her er det afgørende, at for nogle medlemsstater er nye egne indtægter en nødvendig forudsætning for at kunne finansiere EU's voksende ambitionsniveau, mens det for andre rejser et principielt spørgsmål om national budgetsuveræniteten og beskatningskompetence.

Netop derfor forventes spørgsmålet om egne indtægter at blive et af de vanskeligste kompromiser i de kommende forhandlinger.

NYT EUROPAS VURDERING

Set fra et civilsamfundsperspektiv er det positivt, at både Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne anerkender behovet for at modernisere EU-budgettet. Erfaringerne fra de seneste år har vist, at Unionen har brug for større handlekraft og bedre mulighed for at reagere hurtigt på nye udfordringer. Samtidig viser de første forhandlingsrunder, at ønsket om simplificering ikke er værdineutralt. Et enklere budget kan reducere administrative byrder og gøre EU mere omstillingsparat. Men simplificering kan også føre til større centralisering af beslutningskompetencen, mindre gennemsigtighed og større usikkerhed for de aktører, der er afhængige af stabile og forudsigelige finansieringsinstrumenter.

Det gælder ikke mindst civilsamfundet. Programmer som CERV har gennem de seneste år haft betydning langt ud over deres økonomiske størrelse. Sådanne programmer har fungeret som institutionelle garantier for, at demokrati, grundlæggende rettigheder og borgerdeltagelse har haft en selvstændig plads i EU's budget. Når disse programmer nu foreslås integreret i bredere finansieringsinstrumenter som AGORA, bliver det afgørende, at denne synlighed og prioritering ikke går tabt. Europa-Parlamentets forhandlingsmandat peger i den retning. Parlamentet har gjort det klart, at forenkling ikke må ske på bekostning af gennemsigtighed, demokratisk kontrol eller programmer med en tydelig europæisk merværdi.

Det er et vigtigt signal i en tid, hvor demokrati og civilsamfund i stigende grad betragtes som en del af Europas samlede modstandsdygtighed.

For Nyt Europa peger de første forhandlingsrunder derfor på tre forhold, som bliver særligt vigtige at følge i de kommende måneder. For det første, om AGORA og andre programmer med fokus på demokrati, rettigheder og civilsamfund fortsat får en tydelig identitet og dedikerede budgetrammer.

For det andet, hvordan balancen mellem fleksibilitet og forudsigelighed bliver udmøntet i den endelige budgetaftale. Flexibilitet er nødvendig, men bør ikke ske på bekostning af gennemsigtighed eller langsigtede investeringsmuligheder for civilsamfundsaktører.

For det tredje, hvordan de nationale partnerskabsplaner udformes i praksis. Hvis en større del af finansieringen fremover kanaliseres gennem medlemsstaterne, bliver det afgørende, at civilsamfundet sikres reel inddragelse og fortsat adgang til direkte europæisk finansiering.

PROCESSEN VIDERE HERFRA

Med Europa-Parlamentets mandat vedtaget, Rådets første fælles position på plads og Kommissionens reformforslag fremlagt går MFF-forhandlingerne nu ind i deres mest intensive fase. Det er først nu, at de egentlige kompromiser skal findes. De kommende måneder vil vise, om EU kan skabe et budget, der både er mere fleksibelt og mere strategisk uden samtidig at svække de programmer, som understøtter Unionens demokratiske fundament.

Én ting står allerede klart efter topmødet i juni: Diskussionen om EU's næste langtidsbudget handler om langt mere end tal. Den handler om, hvordan EU ønsker at investere i sin egen fremtid – og hvilke værdier, institutioner og samfundsaktører der skal bære den.

1. European Commission. (2025). The EU Budget 2028–2034. Europa-Kommissionen. <https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/long-term-eu-budget/eu-budget-2028-2034>
2. European Parliament. (2026, 23. april). EU long-term budget: Responding to citizens' expectations and major challenges. Europa-Parlamentet. <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20260423IPR41835/eu-long-term-budget-responding-to-citizens-expectations-and-major-challenges>
3. Council of the European Union. (2026, 16. juni). MFF 2028–2034: Council backs simpler and more efficient financing for key EU priorities. <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2026/06/16/mff-2028-2034-council-backs-simpler-and-more-efficient-financing-for-key-eu-priorities/>
4. Council of the European Union. (2026). The EU's long-term budget 2028–2034. <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/the-eu-s-long-term-budget-2028-2034/>
5. Council of the European Union. (2026). Negotiating Box for the Multiannual Financial Framework (2028–2034) (Council document ST 10058/26). <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10058-2026-INIT/en/pdf>
6. European Policy Centre. (2026). MFF talks are missing the real point – again. <https://www.epc.eu/publication/mff-talks-are-missing-the-real-point-again/>
7. Institut du Développement Durable et des Relations Internationales (IDDRI). (2026). EU's Multiannual Financial Framework 2028–2034: Where do we stand? <https://www.iddri.org/en/publications-and-events/blog-post/eus-multiannual-financial-framework-2028-2034-where-do>
8. ELARD. (2026). *Next MFF: Where are we at now?* <https://elard.eu/next-mff-where-are-we-at-now-june-2026/>
9. EUAlive. (2026). *Own resources emerge as the EU's new holy grail amid tough MFF talks.* <https://eualive.net/own-resources-emerge-as-the-eus-new-holy-grail-amid-tough-mff-talks/>
10. Eunews. (2026, 19. juni). *EU leaders agree on the structure of the next budget. Von der Leyen: "An important step forward".* <https://www.eunews.it/en/2026/06/19/eu-leaders-agree-on-the-structure-of-the-next-budget-von-der-leyen-an-important-step-forward/>
11. European Commission. (2025). *Communication on the Multiannual Financial Framework 2028–2034.*
12. European Commission. (2025). *Questions and Answers: EU Budget 2028–2034.*

